

Dr. KOVÁCS LAJOS

FELSZÓLALÁS

a Szocialista Egységfront 1978. november 2-án tartott plenáris ülésén

Nagy megtiszteltetés számomra és az általam képviselt Unitárius Egyház számára, hogy a nemzeti egység e magas demokratikus fóruma előtt az öröm és tisztelet érzéseit tolmácsolhatom mindazért, ami országunkban nap-nap után végbemegy.

A nagyszerű megvalósítások országunk minden fiának és leányának tényleges részvételét tételezik fel, nemzetiségre vagy vallásra való tekintet nélkül.

Mi, akik a Szocialista Egységfrontot alkotjuk, elnökünk, Nicolae Ceaușescu irányítása alatt, mozgósítva érezzük magunkat abban a nagy küzdelemben, amelynek célja Romániának a műveltség és haladás újabb csúcscsúcsaira emelése.

Országunk minden része az utolsó évtizedben a fejlődésnek olyan mértékét mutatja, amilyenről a múltban még álmodni sem mertünk. Nemrégén meglátogattam Hargita megye néhány helységét. Megragadott az a gyors ütem, amellyel egyes városoknak, mint Csíkszereda, Székelykeresztúr vagy Székelyudvarhely gazdasági ereje növekszik. Ugyanezt a gyors fejlődést tapasztaltam Maros és Kovászna megyében is.

Minden, ami országunkban épül, a nép javát szolgálja. Ebben az esztendőben a román ipar negyvenszer többet termelt, mint 1938-ban; a néptömegek életszínvonala ennél még nagyobb mértékben emelkedett. Több iskolánk és egyetemi fakultásunk, több színházunk és mozink, több könyvtárunk és kulturális otthonunk, több kényerünk és ruhánk van.

Ahhoz azonban, hogy ez a fejlődés folytatódjék, békére van szükségünk. Országunk külpolitikájának elsődleges célkitűzése a béke megvédése és a megértés megteremtése a különböző népek között, kis és nagy nemzetek egyenlő jogai, a belső ügyekbe való be nem avatkozás, a függetlenség és szuverenitás tiszteletben tartása alapján.

Annak a hatalmas tekintélynek, amelyet országunk következetes, bátor békepolitikájával a világ minden részén kivívott, megteremtője és legfőbb hordozója országunk elnöke, Nicolae Ceaușescu.

Az ország egész népével együtt szívünk szerint támogatjuk a Szocialista Románia bel- és külpolitikáját, mert ezáltal otthonaink békéjét és jólétét, a jog és igazságosság eszméit védelmezzük.

Csupán néhány nap választ el Erdély Romániával való egyesülésének 60. évfordulójától, amely az egységes román nemzeti állam meg-

valóságát jelentette. Az egységes Románia a mi közös hazánk, attól függetlenül, hogy milyen nyelvet beszélünk vagy milyen hitet vallunk. Ez az egység a történelmi múlt során nemegyszer jutott kifejezésre. Bábolnán magyarok és románok együtt harcoltak; Mihai Viteazul hadseregét erőteljes székely alakulatok támogatták. A szabadság és társadalmi igazságosság eszméiért folytatott küzdelemben több alkalommal állott egymás oldalán a két nép.

Kifejezve országunk bölcs bel- és külpolitikájához való csatlakozásunkat, biztosítom szeretett Nicolae Ceaușescu elnökünket tiszteletünkről és lojalitásunkról.

KÖZTÁRSASÁGUNK NAPJA

Köztársaságunk kikiáltása évszázados harcok eredménye, a nemzeti és társadalmi felszabadulásért, a függetlenségért, a társadalmi haladásért folytatott harc beteljesülése volt 1947. december 30-án. Ez a történelmi aktus közvetlenül az 1944. augusztus 23-a megnyitotta mélyreható társadalmi átalakulásokban gyökerezik. A győzelmes fegyveres felkeléssel megindult forradalmi folyamat megteremtette a feltételeket a kizsákmányoló osztályok megdöntéséhez, a dolgozók hatalmának megteremtéséhez és a szocialista társadalom építésének megkezdéséhez. Ennek a forradalmi folyamatnak jelentős mozzanatai voltak: a demokratikus kormány megalakítása 1945. március 6-án, a földreform végrehajtása, az államapparátus és a közélet demokratizálása, a polgári-földesúri pártok veresége az 1946. novemberi választásokon, a munkásosztály és a parasztság akcióegységének megszilárdulása, a néptömegek politikai-ideológiai öntudatának és szervezetségi fokának növekedése.

A munkástömegek bekapcsolódása a forradalmi harcba, valamint a kizsákmányoló osztályok pártjainak politikai-gazdasági talajvesztése gyökeres társadalmi-politikai erőviszony eltolódásához vezetett a munkásosztály és szövetségesei javára. Ilyen körülmények között 1947. második felében megérték a feltételek a monarchia megdöntéséhez és a köztársaság létrehozásához.

„A köztársaság kikiáltása — állapította meg Nicolae Ceaușescu — annak a harcnak betetőzése volt, amelyet az évszázadok során a román nép, a nép haladó erői vívtak a nemzeti és társadalmi felszabadulásért, a függetlenségért, a társadalmi haladásért és a jobb életért“.

A köztársaság megfelelő államkeretet teremtett a forradalmi vívmányok megvédésére és továbbfejlesztésére, a dolgozók demokratikus jogainak bővítéséhez, a szocialista építés folyamatának megkezdéséhez és kiteljesítéséhez. Az egész nép, nemzetiségi különbség nélkül az összes dolgozók — románok, magyarok, németek és más nemzetiségűek — rátértek közös hazájuk újjáépítésének magasabb fejlődési szakaszára, a mélyreható átalakulások történelmi korszakára. Hazánk politikájának középpontjába állította a szocialista iparosítást mint a gazdasági-társadalmi és kulturális haladás, a nép életszínvonalának emelésének, a társadalom sokoldalú fejlesztésének, a nemzeti függetlenség és szuverenitás biztosításának alapját. Az ötéves tervperiódusok mind az iparban, mind a mezőgazdaságban megteremtették a szocialista társadalom mű-